

Én bizony nem

*tudom, mit tud
rólam szavam,
szavam pedig, hogy
mit a Szó, ki szóttalan.
Fölpeng előjele, s elillan.
És itt van mégis,
folyton készül,
készül kitörni;
hajszál-sugár hálózta
arca fény, és félsötét.*

*Hideggel ütve s földszagú
ágyéka forró magkosárt
lógat, leszór valami sót
a szikre, előle fények
fára szöknek és jérce-szó
illeg kígyómarásra;
ugyan, minek? ... Nem fél,
s leül. Megvan magában.
Gubbaszt kövön, míg sárkány-
kedve verstől megpihen.*

DÉR ANDRÁS

Vasadi Péter csöndje

*Vasadi Pétercsöndje azalelassított kiáltásamikörbe éria földgolyót
a lávagyomor fájdalmas nyögése
a tenger sós könnye
a felhőbe huppanó lajtorja
az összezárt szemhéj
a kegyelem prése
a visszatartott sóhaj
a szó tehát a csönd gyermeke
Isten igéje
ember igája
a kegyelmipillanatacsöndekcseréjemikor a titokzatos rózsafüzérre zsen*